Lieta Nr.C23041417
Lietas arhīva Nr. C-0414-17
ECLI:LV:MART:2017:0918.C23041417.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Madonā, 2017.gada 18.septembrī

Madonas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs A.Stienis
ar sekretāri D.Bikši,
piedaloties prasītāja /pers. B/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/ un
Pārtikas un veterinārā dienesta pilnvarotajai personai /pers. D/,
2017.gada 18.septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Avotu-8, Madonā civillietu /pers. B/ prasībā pret Finanšu ministriju un Pārtikas un veterināro dienestu par īpašuma tiesību atzīšanu uz ēku un

konstatēja:

Madonas rajona tiesā 2017.gada 20.martā saņemts /pers. B/ prasības pieteikums par īpašuma tiesību atzīšanu uz ēku. Kā arī 2017.gada 24.aprīlī saņemti minētā pieteikuma papildinājumi.

Prasības pieteikumā un papildinājumos norādīts, ka prasītājam piederot nekustamais īpašums /adrese A/ (kadastra apzīmējums /numurs A/, reģistrēts Madonas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Madonas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.705). Nekustamais īpašums sastāvot no zemes gabala ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, kura platība esot 5,4372 ha apmērā, un uz zemesgabala atrodas prasītājam piederošas četras ēkas ar kadastra apzīmējumiem numurs A.

Taču uz iepriekš minētā prasītājam piederošā zemesgabala atrodas arī ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kura neietilpst prasītājam piederošā nekustamā īpašuma sastāvā. Ēkas apbūves laukums saskaņā ar būves tehniskās inventarizācijas lietu esot 37,4 m^2, tās ekspluatācija uzsākta 1962.gadā.

Minētā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs C/kā patstāvīgs īpašums neesot reģistrēta Madonas novada pašvaldībā (ko apliecinot Madonas novada pašvaldības 2017.gada 11.janvāra vēstule Nr.MNP/2.1.3.6./17/71), ne arī Madonas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļā (ko apliecinot Madonas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas 2017.gada 10.janvāra vēstule Nr.7-1/9), un neesot reģistrēta arī Valsts zemes dienestā (jo Valsts zemes dienesta rīcībā neesot dokumentu, kas apliecina īpašuma tiesības uz minēto ēku, to apliecinot Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas 2009.gada 19.februāra vēstule Nr.2-13-VD/25-K "Par būves piederību" un Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas 2013.gada 4.janvāra vēstule Nr.10-2/206913-1 "Par informācijas sniegšanu").

Prasītājs norādot uz Civillikuma 968.pantā nostiprināto ēkas un zemes vienotības principu, kura mērķis esot sekmēt ēku un zemesgabalu, uz kuriem šīs ēkas atrodas, apvienošanu vienā nekustamajā īpašumā, lai tādējādi novērstu izveidojušos atkāpi no Civillikuma 968.pantā nostiprinātā ēkas un zemes vienotības principa.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 25., 127., 128., 129., 130.pantu, Civillikuma 968.pantu un likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturto daļu, lūdzot tiesu atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz ēku ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas uz zemes vienības ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, /adrese/, kā arī prasītājs samaksātos tiesas izdevumus no atbildētājiem piedzīt neprasa.

2017.gada 15.maijā tiesā no Finanšu ministrijas saņemts rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka prasību neatzīst, uzskatot, ka tā neesot pamatota un esot noraidāma. Papildus norādīts, ka uz prasītājam piederošā zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /numurs D/atrodas būve, kuras īpašumtiesības neesot reģistrētas. Izziņa no Valsts zemes dienesta par to, ka būve neesot reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts, lietā neesot iesniegta, līdz ar ko secināms, ka neesot pilnībā izpildītas likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajā daļā noteiktās prasības, lai to varētu atzīt par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. No prasības pieteikuma papildinājumiem redzams, ka minētā būve agrāk piederējusi Madonas rajona Veterinārajai pārvaldei un tikusi iznomāta prasītājam, tādējādi likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtā daļa konkrētajā gadījumā, iespējams, neesot piemērojama. Turklāt no lietas materiāliem neesot secināms, kā tieši atbildētājs aizskar vai vainojams prasītāja tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārumā, tādēļ uzskatot, ka prasība pret atbildētāju celta nepamatoti. Papildus lūgts lietu izskatīt bez Finanšu ministrijas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

2017.gada 15.maijā tiesā no Pārtikas un veterinārā dienesta saņemts rakstveida paskaidrojums, kurā norādīta, ka ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs C//adrese/, neesot Pārtikas un veterinārā dienesta īpašumā un lietojumā. Papildus paskaidrots, ka valstij piekrītošās un valsts īpašumā esošās nekustamā īpašuma vienības, tai skaitā būves, tiek nostiprinātas uz valsts vārda Zemkopības ministrijas personā (2011.gada 6.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.934 "Noteikumi par valsts nekustamā īpašuma pārvaldīšanas principiem un kārtību"). Zemkopības ministrija tālāk īpašumus nodod lietošanā savām pakļautības / pārraudzības iestādēm. Prasības pieteikumā minētā būve neesot nodota lietošanā Pārtikas un veterinārajam dienestam. Sazinoties ar Zemkopības ministriju, noskaidrots, ka arī Zemkopības ministrijas valdījumā iepriekš minētā būve neatrodas, līdz ar to Pārtikas un veterinārais dienests nesaskata juridisku pamatu būt par atbildētāju šajā procesā. Tomēr, ja tiesa un prasītājs joprojām uzskatot, ka Pārtikas un veterinārais dienests esot atbildētājs lietā, tad informē, ka atzīst prasības pieteikumu pilnīgi.

Tiesas sēdē /pers. B/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja, pamatojoties uz prasības pieteikumā un papildinājumos rakstveidā izklāstītajiem apstākļiem.

Pārtikas un veterinārā dienesta pilnvarotā persona /pers. D/ tiesas sēdē /pers. B/ prasības pieteikumu atzina pilnībā, ko apliecināja ar savu parakstu

tiesas sēdes protokola pielikumā.

Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus, kā arī ņemot vērā atbildētāja Finanšu ministrijas lūgumu savā rakstveida paskaidrojumā, kā arī faktu, ka atbildētājam ir bijis zināms par tiesas sēdes laiku un vietu, nolemts skatīt lietu bez Finanšu ministrijas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Noklausījusies tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka prasības pieteikums ir pamatots un apmierināms.

Atbilstoši Civillikuma 968.pantam uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.

Turklāt likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtā daļa nosaka, ka ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām (būvēm) var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem.

Ar lietā esošo zemesgrāmatas nodalījuma noraksta izdruku no Valsts vienotās zemesgrāmatu nodaļas reģistra pierādās /pers. B/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, par ko Madonas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Madonas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs E/ir izdarīti ieraksti.

Saskaņā ar šo izdruku tiesa secina, ka līdz 2009.gada 21.decembrim minētais nekustamais īpašums sastāvēja no zemes gabala ar kadastra Nr./numurs D/un uz minētā zemes gabala atrodošām četrām ēkām ar kadastra apzīmējumiem Nr.numurs A. Taču saskaņā ar zemesgrāmatu nodaļas tiesnesa 2009.gada 21.decembra lēmumu no minētās zemes vienības ar kadastra Nr./numurs D/tika atdalīts zemes gabals, piešķirot tam kadastra Nr./numurs F/, ar divām ēkām, kadastra apzīmējums /numurs A/unnumurs A, un tiem tik atvērts jauns zemesgrāmatas nodalījums Nrnumurs A.

Ar 2017.gada 4.janvāra Valsts zemes dienesta kadastra informāciju par būvi Nr.9-01/605490-1/1 (lietas 12.lapa) apstiprinās, ka uz zemes vienības ar kadastra Nr./numurs A/, kas atrodas /adrese/, atrodas būve ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, turklāt būvei reģistrēts nosaukums "noliktava (bijusī sūkņu māja)".

Lietā esošā 2017.gada 10.janvāra zemesgrāmatu nodaļas atbilde Nr.7-1/9 uz prasītāja iesniegumu pierāda, ka būve ar kadastra apzīmējumu /numurs C/zemesgrāmatā nav reģistrēta kā patstāvīgs nekustamais īpašums (lietas 9.lapa).

No lietā esošās 2009.gada 19.februāra Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas izziņas Nr.2-13-VD/25-K par būves piederību (lietas 10.lapa) un 2013.gada 4.janvāra Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas atbildes Nr.10-02/206913-1 par informācijas sniegšanu (lietas 11.lapa) redzams, ka arhīva glabātuves materiālos un Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā nav dokumentu un datu, kas apliecinātu īpašuma tiesības uz būvi ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas uz zemes vienības ar kadastra Nr./numurs D//adrese/.

Lietā esošā 2017.gada 11.janvāra Madonas novada pašvaldības atbilde /numurs/2.1.3.6./17/71 uz prasītāja iesniegumu pierāda, ka būve ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas /adrese/, pašvaldībā nav reģistrēta kā atsevišķs patstāvīgs nekustamais īpašums (lietas 8.lapa).

Kā arī 2017.gada 6.jūnija Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas atbilde Nr.9-01/643518-1 par informācijas sniegšanu apliecina to, ka būve - noliktava (bijusī sūkņu māja) ar kadastra apzīmējumu /numurs H/Kadastra informācijas sistēmā arī nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tiesa secina, ka Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā un arī pašvaldībā ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs A/, /adrese/, nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts.

Līdz ar to tiesa nekonstatē apstākļus, kas liegtu atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz minēto ēku atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajai daļai un Civillikuma 968.pantam.

Turklāt kā redzams no lietas materiāliem un atbildētāja Pārtikas un veterināra dienesta rakstveida paskaidrojumiem, un minētā atbildētāja pilnvarotās personas sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē, tad arī atbildētājam nav iebildumu pret īpašuma tiesību atzīšanu prasītājam uz minēto ēku.

Tāpēc iepriekš minētie pierādījumi kopumā, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi un to sakarā izdarītie secinājumi tiesas ieskatā ir pietiekami, lai apmierinātu prasītāja lūgumu un atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz minēto ēku, jo tiesa nekonstatē šķēršļus, kur dēļ nevarētu izpildīt likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajā daļā noteiktās prasības.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka /pers. B/ atzīstamas īpašuma tiesības uz ēku ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs A/, /adrese/.

Ņemot vērā, ka prasītājs nav lūdzis saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu piedzīt no atbildētājiem tiesāšanās izdevumus, kā arī savā prasības pieteikumā norādījis, ka tiesas izdevumus no atbildētājiem piedzīt neprasa, tiesa uzskata, ka tiesāšanās izdevumi ir attiecināmi uz prasītāju un nav pamata tos piedzīt no atbildētājiem.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 189., 190., 192., 193.pantu tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. B/, personas kods /personas kods/, prasības pieteikumu par īpašuma tiesību atzīšanu uz ēku.

Atzīt /pers. B/ īpašuma tiesības uz ēku ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas atrodas uz zemes vienības ar kadastra Nr./numurs D//adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis A.Stienis